

κληρονομιά του Πατέρα-Θεού μαζί με την ξένη προς τους φυσικούς νόμους αντίληψη της ευθύγραμμης κίνησης της ζωής. Από τότε η ψευδαισθητική πραγματικότητα, στην οποία ζει ο σύγχρονος άνθρωπος που απαρνήθηκε τη θηλυκή αρχή σε όλα τα επίπεδα της ζωής, κατέληξε στις υλιστικές κοινωνίες της Δύσης που χαρακτηρίζονται από δημιουργική στείροτητα, έλλειψη συναισθημάτων και φαντασίας, μίσος, πόλεμο, διάσταση και υποκρισία. Τελικά, η μονόπλευρη λατρεία του πνεύματος και η περιφρόνηση του σώματος που κηρύσσεται από τη θρησκεία, η καλλιέργεια της διάνοιας και η κατάπνιξη της φαντασίας, η αναγνώριση του συνειδητού και η καταβαράθρωση του ασυνειδητού απέκοψαν τον Δυτικό άνθρωπο από τις ρίζες του, δηλαδή τη μητέρα - φύση και τους νόμους που διέπουν το σύμπαν. Ο Γουάιτ με το έργο του, που αντανάκλα την αναζήτηση σταθερής πραγματικότητας, όχι μόνο γνωρίζει σα τον Οδυσσέα τη θηλυκή αρχή, αλλά διασώζει από τη λήθη του ασυνειδητού τη Μεγάλη Μητέρα, όπως ο Διόνυσος άρπαξε από το βασίλειο του Άδη και εγκατέστησε στον Όλυμπο τη πραγματική του μητέρα, Σεμέλη. Έτσι ο Γουάιτ προσφέρει στο σύγχρονο άνθρωπο μια λύση για να αντιμετωπίσει το αδιέξοδο στο οποίο έχει οδηγηθεί.

Αναστασία Παπακωνσταντίνου (Τμήμα Αγγλικής Γλώσσας και Φιλολογίας)

«Συγκινησιακές Διαθέσεις και Κίνητρα στη μάθηση της Αγγλικής ως Ξένης Γλώσσας».

Η διδακτορική αυτή διατριβή στηρίζεται στην άποψη ότι η ενσυνείδητη μάθηση μόνη δεν επαρκεί στην επικοινωνιακή διαδικασία. Οι συγκινησιακές ως εκ τούτου διαθέσεις και η δραστηριοποίηση με τη χρήση κινήτρων αποτελούν βασικούς παράγοντες στη μάθηση της ξένης γλώσσας.

Η εργασία ειδικότερα αναφέρεται στη δραστηριοποίηση του μαθητή του γυμνασίου με βάση τις συγκινησιακές διαθέσεις και τα κίνητρα, που μπορεί να του δημιουργήσουν θετική στάση και να τον ωθήσουν να μετέχει ενεργά στη διαδικασία της μάθησης της ξένης γλώσσας. Το περιεχόμενό της χωρίζεται σε δύο μέρη και έξη κεφάλαια. Το πρώτο μέρος στηρίζεται στη διεθνή βιβλιογραφία και αναφέρεται στους παράγοντες μάθησης της Αγγλικής ως ξένης γλώσσας και ειδικότερα στις συγκινησιακές διαθέσεις και τα κίνητρα. Το δεύτερο μέρος αναφέρεται στην έρευνα και τον τρόπο διεξαγωγής της και στα αποτελέσματα που προκύπτουν. Τα αποτελέσματα συζητούνται και γίνονται συσχετισμοί με συναφείς έρευνες, που έγιναν στο εξωτερικό, ενώ επισημαίνονται σημεία για παραπέρα διερεύνηση. Αξίζει ακόμα να σημειωθεί ότι επιχειρείται να γίνει για πρώτη φορά ένας σαφής διαχωρισμός μεταξύ των κινήτρων, τα οποία ενέχουν βουλητική διάθεση από την πλευρά του εκπαιδευομένου, και των συγκινησιακών διαθέσεων, οι οποίες αποτελούν την εσωτερική του προδιάθεση για μάθηση της ξένης γλώσσας.

Θεόδωρος Γ. Πίκουλας (Τομέας Κλασσικής Φιλολογίας) Ό Μάξιμος Πλανούδης μεταφραστής του Κικέρωνος

‘Η συμβολή της διατριβής συνίσταται στη διερεύνηση της λατινομαθείας του λογίου βυζαντινού μοναχού του ΙΓ΄ αιώνα Μαξίμου Πλανούδη, για την οποία πολλή άμφισβητησή έχει έγερθη κατά καιρούς από τους μελετητές. Για τό σκοπό αυτό επελέγη ή μετάφραση του *Somnium Scipionis*.